

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra En Overkomplet

Citation: Drachmann, Holger: "En Overkomplet", i Drachmann, Holger: *En Overkomplet*, udg. af Aage Schiøttz-Christensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 32. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann13val-shoot-idm140427080072896/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: En Overkomplet

dende forskellige ukvitterede Regninger paa Udstyrsartikler, som min Fader med sietduigt Ærgrelse betalte til en Kommissionær. Hun var, efter hvad hun paastod, Enke efter en dansk Købmand i Stettin, og havde stadig Slægtninge her i Landet, som hun skulde opsege.

Hvad er der, Fru Schneider?

S'ist Jemand da unten, der den jungen Hetru sprechen möchte. Kann ich la' ham kumme op?

Hvem? hvad hedder han?

Brunnow. Adolf Brunnow, hat er gesagt. Ein junger, hübscher Mensch!

Gleich, sofort! lad ham strax komme op, Fru Schneider.

Jeg skød hastigt mit Skriveri ned i Bordskuffen og sprang min nye Ven imøde.

Jeg vilde se, hvorledes Du havde det. Moder sagde, at jeg skulde høre herop. Er dette Dit Værelse?

Han stod midt paa Gulvet med Kasketten i Haanden, og saae sig omkring. Som han saaledes stod og den fulde Belysning fra Vinduet traf ham, lignede han Moderen. Han skød Haartjavsens væk fra Panden, og Ligheden blev endnu større. Han var blond ligesom Moderen, og havde de samme store, lidt smægtende Øine. Paa Overlæben og Hagen begyndte Skæget at dunes. Jeg misundte ham hemmeligt sin tidlige Udvikling. Jeg havde selv een Gang raget mig, men uden Resultat. Min Faders Barberkniv havde kun modtaget næsten mikroskopiske Spirer over sin hvasse Æg.

Slaas Du ogsaa med dem? spurgte han, og pegede paa et Par Fleuretter, der var hængt korsvis op over en Fægtemaske paa Væggen.

Jeg forklarede ham, at det var Stødvaaben, og tilbød ham en Lektion. Men han afslog det med en lille Rødmen og pegede paa mit Hoved.

Aa, det siger Intet. Om et Par Dage er den Skramme lægt; saa tager vi Begge Masker paa, og saa skal Du snart komme ligesaa vidt som vi andre!

Han takkede og pegede paa Reolen med mine Skolebøger, Virgil, Homer, Livius o. s. fr.

Læser Du i de Bøger? spurgte han, og saae meget opmærksomt paa Ryggene, forsaavidt som han kunde læse Titlerne for Blækkjatter og Knivskaar.